

OVERWEGING:

Beste medechristenen,

Voor ik met u over de lezingen die we zojuist horden voorlezen begin eerst even een heel ander verhaal. MAAR: het heeft er mee te maken anders zou ik het niet vertellen.

De laatste weken heb ik samen met mijn vrouw een groot aantal afleveringen van de populaire TV serie "B & B vol Liefde" gekeken. Eigenlijk kijken we nooit meer TV hebben niet eens een aansluiting, maar B & B vol liefde kun je ook op de streamingsdienst Videoland kijken. 'B & B vol liefde' is een soort 'Boer zoek vrouw' – een zogenaamd 'datingprogramma' maar dan met eigenaars van een Bed & Breakfast die allerlei kandidaten voor een relatie te logeren krijgen. Wie van u kent het programma eigenlijk? Ieder zal zijn eigen beleving hebben als je naar dat soort programma's kijkt; het is in elk geval heel gemakkelijk om al dat gestuntel op het pad der liefde te zien voorbijkomen. Het programma zit zo in elkaar dat de Bed & Breakfast eigenaars die op zoek zijn naar een partner kandidaten die niet in de smaak vallen mogen wegsturen. Wat mij nu opvalt is hoe de meeste van die afgewezen kandidaten reageren als ze de laan uitgestuurd worden. Ze staan er vaak ondanks de slechte timing met een brede glimlach bij en benadrukken dat ze zo enorm van hun verblijf in het B & B genoten hebben, dat ze allerlei positieve 'momentjes hebben gepakt' en dat ze nu vol goede moed huiswaarts gaan. Het lijkt wel of ze allemaal heel veel moeite hebben om de teleurstelling, de - de bodem ingeslagen verwachtingen te benoemen – en dat ze zich groot houden en alleen de mooie dingen willen zien. Het zou kunnen dat dit iets is dat breder leeft in onze maatschappij. In succesverhalen, in het 'ervan genieten', in rozengeur en maneschijn zijn we met z'n allen heel goed; en we hopen en verwachten dat het altijd zo gaat.; maar bij tegenslag staan we met de mond vol tanden; en komen we niet veel verder dan het woorden 'sterkte dan maar.'

Door de welvaartsmaatschappij, door televisie en sociale media, verwachten we dat alles goed gaat – moet alles wel goed gaan in ons leven om niet af te gaan en een verkeerde indruk te maken op anderen. Het is net of we met de harde en negatieve kanten van het leven steeds slechter om kunnen gaan.

Wat in het intermenselijk verkeer gebeurt, wordt ook op God en op Jezus geprojecteerd. God is alleen nog maar een 'God van Liefde', die alles goed schijnt te vinden wat wij doen. En Jezus is vooral 'OnzelveHeer', die ons in alles begrijpt en steunt. Misschien is het benadrukken van dat beeld van God als soort lieve Sinterklaas passend in een tijd waarin ook zwarte Piet en vooral zijn roe zijn afgeschaft. Geen straf meer en geen bangmakerij.

In het evangelie van vandaag is het crisis omdat veel van de leden van de wijdere kring van leerlingen om Jezus heen Hem niet meer kunnen volgen. Jezus zegt niet alleen aardige en liefdevolle dingen maar doet ook uitspraken die zijn tegenstanders voor het blok zetten en die moeilijk te begrijpen of te doen zijn. "Harde woorden" noemen veel leerlingen die woorden van Jezus. Die harde woorden stuiten deze leerlingen tegen de borst en daarom trekken velen zich terug en verlaten Jezus' gezelschap. In het evangelie van vandaag wordt niet gezegd over welke harde woorden het gaat – maar in de voorgaande delen van het 6^e hoofdstuk heeft Jezus een twistgesprek met de joodse schriftgeleerden en oudsten. Het gaat erover dat Jezus zegt dat Hij eeuwig leven wil schenken en dat zijn lichaam en bloed eeuwig leven geven. Die joodse leiders snappen er niets van – vinden het ergerlijk dat dit nieuwe brood meer voeding geeft dan het manna uit de woestijn dat Mozes gaf – en denken dat Jezus een soort kannibalisme voorstaat. Harde en onbegrijpelijke woorden – die spreekt Jezus wel meer. Bijvoorbeeld als hij zegt: **'Neem je kruis op en volg mij' of 'Als iemand je op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de linkerwang toe'. Of: 'Als je volmaakt wilt zijn geef dan alles wat je bezit aan de armen en volg Mij'.** Jezus is niet alleen maar lief en aardig en goed in zoete

broodjes bakken. Regelmatig zet Hij de dingen op scherp om ons aan het denken te zetten en huizenhoge idealen voor te houden. En dat is soms flink schrikken.

Tegelijkertijd is het wonderlijke steeds weer dat Jezus omgaat met mensen die niets van zijn grote idealen terecht brengen: de tollenaars die met de Romeinse bezetter samenwerkten en zo rijk werden, de hoeren, de gestoorden.

In de tijd van Jezus waren er grote scharen die naar Jezus kwamen luisteren en Hem volgden zo horen we bij de evangelisten. Maar Johannes vertelt ons hier dat er ook veel leerlingen zijn die afhaken en Hem verlaten. Daarop vraagt Jezus aan zijn twaalf trouwste leerlingen of zij soms ook willen vertrekken. Simon Petrus antwoordt dan: **“Heer naar wie zouden wij gaan ? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven”**.

Ook voor ons is er die keuze steeds weer opnieuw: afhaken of trouw blijven ? Uw komst naar de kerk vandaag of uw luisteren naar de kerktelefoon is een teken van trouw, van de wens jezelf open te stellen voor Gods woord zoals in de schrift opgetekend. We zijn echter bijna uitzonderingen geworden; zovelen zijn afgehaakt van de kerk – of ze ook niet meer geloven weten we vaak niet precies; ook buiten de kerk is er nog geloof maar helaas ook heel veel ongeloof.

Als we net als Josua en zijn familie en net als de twaalf apostelen – ondanks dat we soms niet alles begrijpen of het niet met alles eens zijn – toch proberen trouw te blijven – dan is dat een prachtige kans die we onszelf gunnen om te groeien in geloof. Dat betekent niet dat alles meteen gesneden koek is voor ons – en nog minder dat we altijd kunnen leven naar de hoge idealen van Jezus.

Het betekent echter vooral openstaan voor het woord van God. En het eerlijk proberen ernaar te leven.

Een van de voorbeelden van een bijbelgedeelte waar we in deze tijd eigenlijk geen raad mee weten is het stukje uit de brief die Paulus aan de Efeziërs schreef over de verhouding tussen man en vrouw. We hoorden het zojuist voorlezen. Na enige golven van vrouwenemancipatie klinkt ons dit wel erg ouderwets in de oren. Toch is het denk ik goed het maar binnen te laten komen en ervan proberen te leren. Allereerst omdat de kern van het verhaal de opdracht tot het elkaar liefhebben aan man & vrouw is. Daarnaast omdat Paulus een duidelijk onderscheid maakt tussen de aard van man en vrouw. Dat kan ons aan het denken zetten, omdat sommige vormen van emancipatie ertoe leiden dat vrouwen hetzelfde zouden moeten worden als mannen qua carrière, aanpak enz. De echte emancipatie zou echter ook kunnen zijn dat vrouwen juist werkelijk vrouwelijke eigenschappen als ontvankelijkheid, fijngevoeligheid en vruchtbaarheid bijdragen aan het geheel. Met de ondergeschiktheid van de vrouw aan de man die Paulus voorstaat weet ik en weten jullie misschien geen raad. Laat het zo zijn; het hoorde ook bij die tijd. Maar de kern van het verhaal over onderlinge liefde en eigenheid van man en vrouw zijn waardevolle begrippen.

Als alles wat in de bijbel staat of in de kerk wordt gezegd in onze kraam past en er als zoete koek ingaat worden we ook niet meer aan het denken gezet en ontnemen we onszelf de kans om kritisch naar ons eigen leven te kijken. Laten we het dus proberen uit te houden met de harde woorden van Jezus en van God en trouw en vol overgave voortgaan op de weg van het leven. Amen.